

отъ вѣка е была опредѣлена кончина-та отъ Бога, за да стане възпалителното тѣи смотрѣніе?

Въ шесть дни е направилъ Богъ свѣтътъ: въ първѣи създаде свѣтаината, въ вторѣи небесната твърдь, въ третѣи земята, въ четвъртѣи сазнцето, лѣната, и звѣздыты: въ петѣиатъ всичкыты скотове, звѣрове и всичкыты животны, и въ шестѣи человекътъ. И какъ-то въ шестѣи день сѣ е създаде человекътъ, тѣи презъ шесть вѣка е и живѣлъ подъ естественнѣиатъ и писанѣи законъ; и оше какъ-то въ сѣкой единъ отъ шесть-тѣхъ дни е было създадено по едно ново създаніе, тѣи и въ сакомъ една отъ шесть-тѣхъ възрасти сѣ е слѣчило по едно израднѣ дѣло. Първата възрасть (вѣкъ) е была Адамовата, и станжало е Мирсозтвореніето: втората Ноевата, и станжало потопътъ; третата Авраамовата, и начнжало обрѣзаніето: четвъртата Моисеевата, и даденъ былъ законътъ; петата Соломоновата, и сзградилъ сѣ Храмътъ: шестата Иродовата, и престанжало Иудейското царство, въ времето на което сѣ е родилъ Христосъ, за да сѣ свѣде Иаковото пророчество; „Не ѡскѡдѣетъ Кнѣзь ѡ Иуды, ѡ вѡждь ѡ чреслъ ѣгѡ, дѡндеже придетъ, ѣмѡже ѡготовано ѣсть: ѡ тѡи чѣаніе ѣзѡкъ въ.“(1) И прилично: зашто какъ-то въ шестѣи день е създаденъ человекътъ, тѣи въ шестата възрасть трѣбваше да сѣ възобнови тойже человекъ. Въ шестѣи день древнѣиатъ, и въ шестата възрасть новѣиатъ; древнѣиатъ, кой-то е далъ смърть-та на сичкыты живы; новѣиатъ, кой-то иде да даде живота на сичкыты мрътвы. Онзи е Отецъ на естественното рожденіе, а тойзи Отецъ на дѡхуовното възрожденіе; тогасъ сѣ създаде человекътъ, и станжало по образъ, и подобіе Божіе; сега сѣ възплощава Богъ, и става по-подобіе, и зракъ человекъскы. Из тогасъ приелъ созданиетъ си по образъ и подобіе, само по приобщеніе, и по благодать; сега Богъ приема зракъ, и подобіе человекъско по сщество, и по ипостасъ.

Из тѡка въ рожденіето на новыи, и древныи Адама, человекъ, и Бога, има една вещь достойна да ѡ разгледамы. Когато былъ създаденъ Адамъ, Богъ първо украсилъ негѡ съ сичката свѣтаинна на звѣздыты; земята съ сичкото пѣстрошаріе на цвѣтіата, и растеніята; създаде нарочно единъ Рай на сладоститы, и възвзгласилъ го царь на твариты; а когато былъ роденъ Христосъ, единородныи Сынъ,

[1] Быт. гл. 49. ст. 10.